

31993L0016

1993 7 7

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 165/1

TARYBOS DIREKTYVA 93/16/EEB

1993 m. balandžio 5 d.

skirta padėti laisvam gydytojų judėjimui ir jų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusiam pripažinimui

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 49 straipsnį, 57 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies pirmą bei trečią sakinius ir 66 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyva 75/362/EEB dėl diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią mediko kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo, įskaitant priemones, padedančias veiksmingai naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas ⁽³⁾, ir 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyva 75/363/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių gydytojų veiklą, derinimo ⁽⁴⁾ buvo ne kartą ir iš esmės keistos; kadangi dėl to siekiant aiškumo ir racionalumo reikėtų parengti suvestinę šių direktyvų redakciją; kadangi, be to, sujungiant šias direktyvas į bendrą dokumentą patartina į jį įtraukti ir 1986 m.

rugsėjo 15 d. Tarybos direktyvą 86/457/EEB dėl specifinių bendrosios medicinos praktikos studijų ⁽⁵⁾;

kadangi pagal Sutartį pasibaigus pereinamajam laikotarpiui draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės įsisteigiant ir teikiant paslaugas; kadangi šiuo pilietybe pagrįsto požiūriu principu visų pirma remiamasi išduodant leidimą verstis gydytojo praktika, taip pat registruojantis profesinėse organizacijose arba organuose ar tampant jų nariu;

kadangi vis dėlto reikėtų priimti tam tikras nuostatas, kurios padėtų gydytojams veiksmingai naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas;

kadangi pagal Sutartį reikalaujama, kad valstybės narės neteiktų jokios pagalbos, galinčios iškreipti įsisteigimo sąlygas;

kadangi Sutarties 57 straipsnio 1 dalyje numatyta leisti direktyvas dėl diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo; kadangi šios direktyvos tikslas — pripažinti diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, suteikiančius teisę pradėti ir vykdyti medicinos veiklą bei pripažinti specialistų diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus;

kadangi rengiant specialistus turėtų būti abipusiai pripažįstama studijų metu įgyta kvalifikacija, kuri, nors ir nebūdama vienintelė

⁽¹⁾ OL C 125, 1992 5 18, p. 170 ir OL C 72, 1993 3 15.

⁽²⁾ OL C 98, 1992 4 24, p. 6.

⁽³⁾ OL L 167, 1975 6 30, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/658/EEB (OL L 353, 1990 12 17, p. 73).

⁽⁴⁾ OL L 167, 1975 6 30, p. 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/658/EEB (OL L 353, 1990 12 17, p. 73).

⁽⁵⁾ OL L 267, 1986 9 19, p. 26.

sąlyga specialistui pradėti tam tikrą veiklą, vis tiek suteikia jam teisę vadintis specialistu;

kadangi dėl valstybių narių teisės aktų raidos prireikė tam tikrų techninio pobūdžio pakeitimų, būtinų, kad pirmiausia būtų atsižvelgta į pasikeitusius šių profesijų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų arba tam tikrų medicinos srities profesinių kvalifikacijų pavadinimus, taip pat į atsiradusias tam tikras naujas medicinos srities profesines kvalifikacijas arba išnykusias tam tikras buvusias profesines kvalifikacijas, kurios buvo praktikuojamos kai kuriose valstybėse narėse;

kadangi reikėtų numatyti priemones, susijusias su įgytomis teisėmis abipusiai pripažinti valstybės narės išduotus diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią mediko kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus ir pripažįstančias studijas, pradėtas iki šios direktyvos įgyvendinimo pradžios;

kadangi direktyva dėl abipusio diplomų pripažinimo nebūtinai reiškia, jog tokiuose diplomuose įrašyta kvalifikacija yra lygiavertė, turint oficialų mokslo pažymėjimą naudotis jame nurodytomis kvalifikacijomis turėtų būti leidžiama tik kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, kalba;

kadangi siekdamas palengvinti nacionalinėms valdžios institucijoms šios direktyvos taikymą, valstybės narės gali numatyti, kad be oficialių mokslo pažymėjimų asmuo, kuris tenkina šioje direktyvoje numatytus studijų reikalavimus, turėtų pateikti kilmės šalies arba šalies, iš kurios jis yra atvykęs, kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, nurodantį, kad šiems mokslo pažymėjimams yra taikoma ši direktyva;

kadangi ši direktyva neturi įtakos valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, draudžiančioms bendrovėms arba firmoms verstis medicinos praktika arba tokiai praktikai nustatančioms tam tikras sąlygas;

kadangi, teikiant paslaugas, reikalavimas registruotis profesinėse organizacijose ar organuose arba tapti jų nariais dėl stacionarus ir nuolatinio priimančiojoje šalyje vykdomos veiklos pobūdžio neabejotinai taptų kliūtimi asmeniui, norinčiam teikti paslaugas, būtent dėl jo veiklos trumpalaikiškumo; kadangi dėl to šis reikalavimas turėtų būti panaikintas; kadangi vis dėlto tokiu atveju turėtų būti garantuojama profesinės drausmės kontrolė, už kurią ir atsako šios profesinės organizacijos ar organai; kadangi šiuo tikslu ji turėtų būti garantuota; kadangi šiuo tikslu remiantis Sutarties 62 straipsniu reikėtų numatyti, kad toks asmuo gali būti paprašytas pateikti priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai duomenis apie teikiamas paslaugas;

kadangi, atsižvelgiant į reikalavimus, susijusius su geru vardu ir gera reputacija, reikėtų aiškiai atskirti reikalavimus, kurie turi būti

tenkinami pirmąsyk pradėdant profesinę veiklą ir kurie turi būti tenkinami verčiantis šia veikla;

kadangi siekiant abipusio specializuotų medicinos sričių diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų pripažinimo ir siekiant Bendrijoje sudaryti vienodas sąlygas visiems tos profesijos atstovams, kurie yra valstybių narių piliečiai, reikėtų paderinti reikalavimus, keliamus specializuotos medicinos studijoms; kadangi šiuo tikslu reikėtų nustatyti tam tikrus būtiniausias kriterijus dėl teisės pradėti specializuotas studijas, dėl minimalaus studijų laikotarpio, mokymo metodo ir studijų vietos bei dėl taikomos priežiūros; kadangi šie kriterijai taikomi tik toms specialybėms, kurios yra bendros visoms valstybėms narėms arba dviem ar daugiau valstybių narių;

kadangi šios veiklos vykdymo sąlygų, kaip numatyta šioje direktyvoje, derinimas gali apimti ir tolesnį derinimą;

kadangi šiuo metu beveik visame pasaulyje pripažįstama, jog bendrosios medicinos praktikos gydytojui reikalingos specifinės studijos, kad jis galėtų geriau atlikti savo pareigas; kadangi jo pareigos, kurios ypač priklauso nuo gydytojo asmeninių žinių apie savo pacientų aplinką, yra ne tik teikti reikiamą medicininį gydymą, bet ir patarti ligos prevencijos ir bendrosios pacientų sveikatos klausimais;

kadangi specifinių bendrosios medicinos praktikos studijų poreikis atsirado pirmiausia dėl medicinos mokslo raidos, kuri padidino atotrūkį tarp medicinos tyrimų ir, viena vertus, mokymo bei, kita vertus, tarp bendrosios medicinos praktikos, todėl pagal esamą valstybių narių pagrindinių medicinos studijų sistemą nebeįmanoma pakankamai išmokyti svarbių bendrosios medicinos praktikos aspektų;

kadangi pripažįstama, kad bendrosios praktikos gydytojų patobulintos specifinės studijos bus naudingos ne tik pacientams, bet prisidės prie sveikatos priežiūros gerinimo, pirmiausia išplės galimybes rinktis specialistus konsultacijoms, naudotis laboratorijomis ir kitomis ypač specializuotos paskirties įstaigomis bei įrangą;

kadangi patobulintos bendrosios medicinos praktikos studijos padidins bendrosios praktikos gydytojo prestižą;

kadangi, nors ši padėtis atrodo negrįžtama, įvairiose valstybėse narėse ji plėtojasi skirtingai; kadangi reikėtų užtikrinti, kad nuosekliais etapais, tačiau pernelyg neskatinant įvairios kryptys susilietų, kad kiekvienas bendrosios praktikos gydytojas baigtų atitinkamas studijas ir galėtų patenkinti konkrečius bendrosios medicinos praktikos reikalavimus;

kadangi siekiant užtikrinti laipsnišką šios reformos diegimą pradiname etape visose valstybėse narėse reikėtų pradėti specifines bendrosios medicinos praktikos studijas, kurios tenkintų būtiniausias kokybės ir kiekybės reikalavimus bei papildytų minimalias pagrindines studijas, kurias gydytojas turi baigti pagal šią

direktyvą; kadangi visiškai nesvarbu, ar šios bendrosios medicinos praktikos studijos yra baigiamos kaip nacionalinių pagrindinių medicinos studijų dalis, ar atskirai; kadangi antrajame etape reikėtų numatyti, kad bendroji medicinos praktika pagal socialinės apsaugos sistemą būtų užbaigiama bendrosios medicinos praktikos specifinėmis studijomis; kadangi vėliau atitinkamai reikėtų pateikti tolesnius pasiūlymus dėl reformos baigimo;

kadangi šia direktyva neturi įtakos valstybių narių teisei kurti savo nacionalinės apsaugos sistemas ir nustatyti veiklos rūšis, kurios turi būti vykdomos pagal tas sistemas;

kadangi pagal šią direktyvą derinamos būtiniausios sąlygos, pagal kurias išduodami diplomai, pažymėjimai arba kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai, liudijantys specifinių bendrosios medicinos studijų baigimą, leis valstybėms narėms abipusiai pripažinti tokius diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus;

kadangi pagal šią direktyvą priimančioji valstybė narė negali reikalauti, kad gydytojai, turintys kitoje valstybėje narėje gautą ir pagal šią direktyvą pripažintą diplomą, baigtų papildomas studijas, kad galėtų dirbti pagal jos socialinės apsaugos sistemą, net jei tokias studijas turi baigti jos pačios teritorijoje išduotų mediko diplomų turėtojai; kadangi ši direktyvos nuostata toliau bus taikoma bendrosios medicinos praktikai pagal socialinės apsaugos sistemą iki 1995 sausio 1 d., o nuo šios dienos pagal šią direktyvą visos valstybės narės turės reikalauti, kad bendrąja medicinos praktika jų socialinės apsaugos sistemoje būtų verčiamasi tik baigus specifines bendrosios medicinos studijas; kadangi gydytojai,

pradėję savo praktiką iki tos dienos, pagal šią direktyvą igyja teisę verstis bendrąja medicinos praktika priimančiosios šalies nacionalinės apsaugos sistemoje, net jei jie nėra baigę specifinių bendrosios medicinos studijų;

kadangi šioje direktyvoje numatytas gydytojų profesinio mokymo derinimas, o mokymo atžvilgiu daugelis valstybių narių šiuo metu neskiria pagal darbo sutartį ir savarankiškai dirbančių gydytojų; kadangi taisyklės, susijusios su geru vardu ar gera reputacija, profesine drausme ar naudojimusi profesine kvalifikacija, yra arba gali būti taikomos, atsižvelgiant į atskiras valstybes narės, tiek samdomiems, tiek savarankiškai dirbantiems asmenims; kadangi visose valstybėse narėse gydytojų veikla galima verstis tik turint mediko diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą; kadangi tokia veikla verčiasi tiek pagal darbo sutartį, tiek savarankiškai dirbantys asmenys arba asmenys, kurie karjeros metu dirba ir pagal darbo sutartį, ir savarankiškai; kadangi, siekiant kuo labiau skatinti laisvą tokių specialistų judėjimą Bendrijoje, būtina šią direktyvą taikyti ir pagal darbo sutartį dirbantiems gydytojams;

kadangi ši direktyva neturi įtakoti valstybių narių išipareigojimo dėl perkėlimo į nacionalinę teisę terminų, išdėstytų III priedo B dalyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ;

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Ši direktyva skirta pagal darbo sutartį ir savarankiškai dirbantiems gydytojams, kurie yra valstybių narių piliečiai.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

DIPLOMŲ, PAŽYMĖJIMŲ IR KITŲ OFICIALIĄ KVALIFIKACIJĄ MEDICINOS SRITYJE PATVIRTINANČIŲ DOKUMENTŲ ABIPUSIS PRIPAŽINIMAS

I SKYRIUS

DIPLOMAI, PAŽYMĖJIMAI IR KITI OFICIALIĄ KVALIFIKACIJĄ MEDICINOS SRITYJE PATVIRTINANTYS DOKUMENTAI

2 straipsnis

Visos valstybės narės pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, kuriuos valstybės narės piliečiams išduoda kitos valstybės narės pagal

23 straipsnį ir kurie išvardyti 3 straipsnyje, savo teritorijoje turintiems šias kvalifikacijas suteikdamos tokią pat teisę pradėti ir vykdyti gydytojo veiklą, kokia yra suteikiama turintiems pačios valstybės narės suteiktas kvalifikacijas.

3 straipsnis

2 straipsnyje minimi diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai yra šie:

a) Belgijoje:

„diplôme légal de docteur en médecine, chirurgie et accouchements/Wettelijk diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde“ (medicinos, chirurgijos ir ginekologijos gydytojo kurio reikalaujama pagal įstatymus), kuri išduoda universiteto medicinos fakultetai, Vyriausioji egzaminų komisija arba Valstybinio universiteto mokslo egzaminų komisija;

b) Danijoje:

„bevis for består lægevidenskabelig embedseksamen“ (medicinos praktiko diplomas, kurio reikalaujama pagal įstatymus), kuri išduoda universiteto medicinos fakultetas ir „dokumentation for gennemført praktisk uddannelse“ (praktinio mokymo pažymėjimas, kuri išduoda kompetentingos sveikatos apsaugos tarnybos);

c) Vokietijoje:

1. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung“ (valstybinio medicinos egzamino pažymėjimas), kuri išduoda kompetentingos institucijos, „Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent“ (pažymėjimas, liudijantis paruošiamųjų medicinos asistento studijų baigimą), kadangi pagal Vokietijos įstatymus vis dar būtina tam tikrą laiką mokytis ir baigti medicinos studijas);
2. „Zeugnis über die ärztliche Staatsprüfung“ (valstybinio medicinos egzamino pažymėjimas), kuri kompetentingos institucijos išdavė po 1988 m. birželio 30 d., ir pažymėjimas, patvirtinantis, kad praktinio mokymo metu buvo atlikta medicinos praktika („Arzt im Praktikum“);

d) Graikijoje:

„Πτυχίο Ιατρικής“ (medicinos laipsnis), kuri suteikia:

- universiteto medicinos fakultetas arba
- universiteto medicinos skyriaus medicinos mokslų fakultetas;

e) Ispanijoje:

„Título de Licenciado en Medicina y Cirugía“ (universitetinis medicinos ir chirurgijos mokslų laipsnis), kuri suteikia Švietimo ir mokslo ministerija arba universiteto rektorius;

f) Prancūzijoje:

1. „diplôme d'État de docteur en médecine“ (valstybinis gydytojo diplomas), kuri išduoda universiteto medicinos fakultetai, universiteto jungtinis medicinos ir farmacijos fakultetas arba universitetai);
2. „diplôme d'université de docteur en médecine“ (gydytojo universiteto diplomas), liudijantis, kad buvo baigtos tos pačios studijos, kurios būtinos valstybiniam gydytojo diplomui gauti;

g) Airijoje:

pagrindinė kvalifikacija, kuri Airijoje suteikiama išlaikius kvalifikacinę egzaminą, kuri rengia kompetentinga egzaminų įstaiga, ir tos pačios įstaigos išduotas pažymėjimas apie darbo patirtį, suteikiantis teisę registruotis ir tapti registruotu medicinos praktiku;

h) Italijoje:

„diploma di laurea in medicina e chirurgia“ (medicinos ir chirurgijos diplomas), kuri išduoda universitetas, pateikiamas kartu su „diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia“ (diplomas, suteikiantis teisę verstis medicinos ir chirurgijos praktika), kuri išduoda Valstybinė egzaminų komisija;

i) Liuksemburge:

„diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements“ (Valstybinis medicinos, chirurgijos ir ginekologijos gydytojo diplomas), kuri išduoda Valstybinė egzaminų komisija ir patvirtina Švietimo ministras, ir „certificat de stage“ (praktinio mokymo pažymėjimas), patvirtintas Sveikatos apsaugos ministro;

j) Nyderlanduose:

„universitair getuigschrift van arts“ (gydytojo diplomas, kuri išduoda universitetas);

k) Portugalijoje:

„Carta de curso de licenciatura em medicina“ (diplomas, patvirtinantis medicinos studijų baigimą), kuri išduoda universitetas, ir „Diploma comprovativo do conclusão do internato geral“ (diplomas, patvirtinantis bendrosios internatūros baigimą), kuri išduoda kompetentingos Sveikatos ministerijos institucijos;

l) Jungtinėje Karalystėje:

pagrindinė kvalifikacija, kuri Jungtinėje Karalystėje suteikiama išlaikius kvalifikacinę egzaminą, kuri organizuoja kompetentinga egzaminų įstaiga, ir tos pačios įstaigos išduotas pažymėjimas apie darbo patirtį, suteikiantis teisę registruotis ir tapti registruotu medicinos praktiku.

II SKYRIUS

BENDRI VISOMS VALSTYBĖMS NARĖMS SPECIALIZUOTOS MEDICINOS DIPLOMAI, PAŽYMĖJIMAI IR KITI OFICIALIAS KVALIFIKACIJAS PATVIRTINANTYS DOKUMENTAI

4 straipsnis

Visos valstybės narės pripažįsta specializuotos medicinos diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, kuriuos valstybių narių piliečiams išdavė kitos valstybės narės pagal 24, 25, 26 ir 29 straipsnius ir

kurie išvardyti 5 straipsnyje, savo teritorijoje turintiems šias kvalifikacijas suteikdamos tokią pat teisę pradėti ir vykdyti gydytojo veiklą, kokia yra suteikiama turintiems pačios valstybės narės suteiktas kvalifikacijas.

5 straipsnis

1. 4 straipsnyje minimi specializuotų studijų diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai yra tie, kuriuos išduoda kompetentingos institucijos arba įstaigos, išvardytos 2 dalyje, kuriuose įrašytos profesinės kvalifikacijos atitinka įvairiose valstybėse narėse pripažintas kvalifikacijas ir kurie yra išvardyti 3 dalyje.

2. Diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai, kuriuos išduoda 1 dalyje minimos kompetentingos institucijos arba organai, yra šie:

Belgijoje:

„titre d'agrégation en qualité de médecin spécialiste reconnus-titel van geneersheer specialist“ (oficialus dokumentas, patvirtinantis medicinos specialisto kvalifikaciją), kurį išduoda ministras, atsakingas už visuomenės sveikatą;

Danijoje:

„bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge“ (specialisto profesinės kvalifikacijos pažymėjimas), kurį išduoda kompetentingos sveikatos apsaugos institucijos;

Vokietijoje:

„Fachärztliche Anerkennung“ (pripažintas medicinos specialisto pažymėjimas), išduotas „Landesärztekammer“ (to lando Gydytojų rūmai);

Graikijoje:

„Ιατρικης Ειδικότητας“ (profesinės kvalifikacijos pažymėjimas), kurį išduoda „Νομαρχίες“ (prefektūros);

Ispanijoje:

„Título de Especialista“ (profesinė specialisto kvalifikacija), kurią suteikia Švietimo ir mokslo ministerija;

Prancūzijoje:

— „certificat d'études spéciales de médecine“ (specializuotų medicinos studijų pažymėjimas), kurį išduoda universiteto medicinos fakultetas, bendrieji medicinos ir farmacijos fakultetai arba universitetai,

— kvalifikuoto medicinos specialisto pažymėjimas, išrašytas *Ordre des médecins* tarybos,

— „certificat d'études spéciales de médecine“ (specializuotų medicinos studijų pažymėjimas), kurį išduoda universiteto medicinos fakultetas, universiteto bendrieji medicinos ir farmacijos fakultetai arba lygiavertis pažymėjimas, išrašytas Švietimo ministro įsakymu,

— „diplôme d'études spécialisées de médecine délivré par les universités“ (specializuotų medicinos studijų diplomai, kurį išduoda universitetas);

Airijoje:

gydytojo specialisto pažymėjimas, kurį išduoda kompetentinga institucija, šiam tikslui pripažinta Sveikatos ministro;

Italijoje:

„diploma di medico specialista, rilasciato dal rettore di una università“ (gydytojo specialisto diplomai, kurį išduoda universiteto rektorius);

Liuksemburge:

„certificat de médecin spécialiste“ (gydytojo specialisto pažymėjimas), kurį, medikų kolegijai rekomendavus, išduoda Visuomenės sveikatos ministras;

Nyderlanduose:

— „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Specialistenregister“ (pažymėjimas apie pripažinimą ir registraciją Specialistų registre, kurį išduoda „Specialisten-Registratiecommissie (SRC)“ (Specialistų registracijos komisija),

— „Getuigschrift van erkenning en inschrijving in het Register von Sociaal-Geneskundigen“ (pažymėjimas apie patvirtinimą ir registraciją, kurį išduoda „Sociaal-Geneskundigen Registratie-Commissie (SGRC)“ (Socialinės medicinos gydytojų registracijos taryba);

Portugalijoje:

„Grau de Assistente“ (asistento laipsnis), kurį suteikia kompetentingos Sveikatos ministerijos institucijos, arba „Título de Especialista“ (profesinė specialisto kvalifikacija), kurią suteikia medicinos praktikų profesinė asociacija;

Jungtinėje Karalystėje:

specialistų mokymo baigimo pažymėjimas, kurį išduoda šiam tikslui pripažinta kompetentinga institucija.

3. Šiuo metu valstybėse narėse naudojamos šiais, atitinkamų specializuotų studijų suteikiamų profesinių kvalifikacijų, pavadinimais:

— anestziologija:

Belgija: anesthésiologie/anesthesiologie

Danija: anæstesiologi

Vokietija: Anästhesiologie

Graikija: αναισθησιολογια

Ispanija: anestesiología y reanimación

Prancūzija: anesthésiologie-réanimation chirurgicale

Airija: anaesthetics

Italija: anestesia e rianimazione

Liuksemburgas: anesthésie-réanimation

Nyderlandai: anesthesiologie

Portugalija: anestesiologia

Jungtinė Karalystė: anaesthetics,

— bendroji chirurgija:

Belgija: chirurgie/heelkunde

Danija: kirurgi eller kirurgiske sygdomme

Vokietija: Chirurgie

Graikija:	Χειρουργική	Italija:	medicina interna
Ispanija:	cirugía general y del aparato digestivo	Liuksemburgas:	maladies internes
Prancūzija:	chirurgie générale	Nyderlandai:	inwendige geneeskunde
Airija:	general surgery	Portugalija:	medicina interna
Italija:	chirurgia generale	Jungtinė Karalystė:	general medicine,
Liuksemburgas:	chirurgie générale		
Nyderlandai:	heelkunde	— <i>oftalmologija:</i>	
Portugalija:	cirurgia geral	Belgija:	ophthalmologie/oftalmologie
Jungtinė Karalystė:	general surgery,	Danija:	oftalmologi eller øjensygdomme
		Vokietija:	Augenheilkunde
— <i>neurochirurgija:</i>		Graikija:	οφθαλμολογία
Belgija:	neurochirurgie/neurochirurgie	Ispanija:	oftalmología
Danija:	neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Prancūzija:	ophthalmologie
Vokietija:	Neurochirurgie	Airija:	ophthalmology
Graikija:	νευροχειρουργική	Italija:	oculistica
Ispanija:	neurocirugia	Liuksemburgas:	ophthalmologie
Prancūzija:	neurochirurgie	Nyderlandai:	oogheelkunde
Airija:	neurological surgery	Portugalija:	oftalmologia
Italija:	neurochirurgia	Jungtinė Karalystė:	ophthalmology,
Liuksemburgas:	neurochirurgie		
Nyderlandai:	neurochirurgie	— <i>otorinolaringologija:</i>	
Portugalija:	neurocirurgia	Belgija:	oto-rhino-laryngologie/otorhinolaryngologie
Jungtinė Karalystė:	neurological surgery,	Danija:	oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme
		Vokietija:	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde
— <i>akušerija ir ginekologija:</i>		Graikija:	ωτορινολαρυγγολογία
Belgija:	gynécologie-obstétrique/gynecologie-verloskunde	Ispanija:	otorrinolaringología
Danija:	gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp	Prancūzija:	oto-rhino-laryngologie
Vokietija:	Frauenheilkunde und Geburtshilfe	Airija:	otolaryngology
Graikija:	μαιευτική-γυναικολογία	Italija:	otorinolaringoiatria
Ispanija:	obstetricia y ginecología	Liuksemburgas:	oto-rhino-laryngologie
Prancūzija:	gynécologie-obstétrique	Nyderlandai:	keel-, neus- en oorheelkunde
Airija:	obstetrics and gynaecology	Portugalija:	otorrinolaringologia
Italija:	ostetricia e ginecologia	Jungtinė Karalystė:	otolaryngology,
Liuksemburgas:	gynécologie-obstétrique		
Nyderlandai:	verloskunde en gynaecologie	— <i>pediatrija:</i>	
Portugalija:	ginecologia e obstetricia	Belgija:	pédiatrie/kindergeneeskunde
Jungtinė Karalystė:	obstetrics and gynaecology,	Danija:	pædiatri eller børnesygdomme
		Vokietija:	Kinderheilkunde
— <i>bendroji medicina (vidaus ligos):</i>		Graikija:	παιδιατρική
Belgija:	médecine interne/inwendige geneeskunde	Ispanija:	pediatría sus áreas específicas
Danija:	intern medicin eller medicinske sygdomme	Prancūzija:	pédiatrie
Vokietija:	Innere Medizin	Airija:	paediatrics
Graikija:	παθολογία	Italija:	pediatria
Ispanija:	medicina interna	Liuksemburgas:	pédiatrie
Prancūzija:	médecine interne	Nyderlandai:	kindergeneeskunde
Airija:	general (internal) medicine	Portugalija:	pediatria
		Jungtinė Karalystė:	paediatrics,

— *kvėpavimo organų ligos:*

Belgija:	pneumologie/pneumologie
Danija:	medicinske lungesygdomme
Vokietija:	Lungen- und Bronchialheilkunde
Graikija:	φυματιολογια-πνευμονολογια
Ispanija:	neumologia
Prancūzija:	pneumologie
Airija:	respiratory medicine
Italija:	tisiologia e malattie dell'apparato respiratorio
Liuksemburgas:	pneumo-phtisiologie
Nyderlandai:	longziekten en tuberculose
Portugalija:	pneumologia
Jungtinė Karalystė:	respiratory medicine,

— *urologija:*

Belgija:	urologie/urologie
Danija:	urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Vokietija:	Urologie
Graikija:	ουρολογία
Ispanija:	urología
Prancūzija:	chirurgie urologique
Airija:	urology
Italija:	urologia
Liuksemburgas:	urologie
Nyderlandai:	urologie
Portugalija:	urologia
Jungtinė Karalystė:	urology;

— *ortopedija:*

Belgija:	orthopédie/orthopedie
Danija:	ortopædisk kirurgi
Vokietija:	Orthopädie
Graikija:	ορθοπεδικη
Ispanija:	traumatología y cirugía ortopédica
Prancūzija:	chirurgie orthopédique et traumatologie
Airija:	orthopaedic surgery
Italija:	ortopedia e traumatologia
Liuksemburgas:	orthopédie
Nyderlandai:	orthopedie
Portugalija:	ortopedia
Jungtinė Karalystė:	orthopaedic surgery,

— *patologinė anatomija:*

Belgija:	anatomie pathologique/pathologische anatomie
Danija:	patologisk anatomi og histologi eller vævsundersøgelse
Vokietija:	Pathologie

Graikija:	παθολογικη ανατομικη
Ispanija:	anatomía patológica
Prancūzija:	anatomie et cytologie pathologique
Airija:	morbidity anatomy and histopathology
Italija:	anatomia patologica
Liuksemburgas:	anatomie pathologique
Nyderlandai:	pathologische anatomie
Portugalija:	anatomia patológica
Jungtinė Karalystė:	morbidity anatomy and histopathology;

— *neurologija:*

Belgija:	neurologie/neurologie
Danija:	neuromedicin eller medicinske nervesygdomme
Vokietija:	Neurologie
Graikija:	νευρολογία
Ispanija:	neurologia
Prancūzija:	neurologie
Airija:	neurology
Italija:	neurologia
Liuksemburgas:	neurologie
Nyderlandai:	neurologie
Portugalija:	neurologia
Jungtinė Karalystė:	neurology,

— *psichiatrija:*

Belgija:	psychiatrie/psychiatrie
Danija:	psykiatri
Vokietija:	Psychiatrie
Graikija:	ψυχιατρικη
Ispanija:	psiquiatría
Prancūzija:	psychiatrie
Airija:	psychiatry
Italija:	psichiatria
Liuksemburgas:	psychiatrie
Nyderlandai:	psychiatrie
Portugalija:	psiquiatria
Jungtinė Karalystė:	psychiatry.

III SKYRIUS

**DIPLOMAI, PAŽYMĖJIMAI IR KITI OFICIALIĄ KVALIFIKACIJĄ
SPECIALIZUOTOS MEDICINOS SRITYJE PATVIRTINANTYS
DOKUMENTAI, KURIUOS IŠDUODA DVI ARBA DAUGIAU
VALSTYBIŲ NARIŲ**

6 straipsnis

Visos valstybės narės, kurių įstatymuose arba kituose teisės aktuose yra šios srities nuostatos, pripažįsta specializuotos medicinos diplomus, pažymėjimus ir kitus profesinės kvalifikacijos pažymėjimus, kuriuos valstybių narių piliečiams

išdavė kitos valstybės narės pagal 24, 25, 27 ir 29 straipsnius ir kuriuose įrašytos 7 straipsnyje išvardytos profesinės kvalifikacijos, savo teritorijoje turintiems šias kvalifikacijas suteikdamos tokią pat teisę pradėti ir vykdyti gydytojo veiklą, kokia yra suteikiama turintiems jų pačių suteiktas kvalifikacijas.

7 straipsnis

1. 6 straipsnyje minimi specializuotų studijų diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialios kvalifikacijos patvirtinantys dokumentai yra tie, kuriuos išduoda kompetentingos institucijos arba organai, išvardyti 5 straipsnio 2 dalyje, kuriuose įrašytos profesinės kvalifikacijos atitinka šio straipsnio 2 dalyje pateiktus pavadinimus, atsižvelgiant į tas valstybes nares, kuriose mokoma tokių dalykų.

2. Šiuo metu valstybėse narėse naudojamasi šiais, atitinkamų specialistų studijų suteikiamų profesinių kvalifikacijų, pavadinimais:

— *klinikinė biologija:*

Belgija:	biologie clinique/klinische biologie
Ispanija:	análisis clínicos
Prancūzija:	biologie médicale
Italija:	patologia diagnostica di laboratorio
Portugalija:	patologia clínica,

— *biologinė hematologija:*

Danija:	klinisk blodtypeserologi
Prancūzija:	hématologie
Liuksemburgas:	hématologie biologique
Portugalija:	hematologia clínica,

— *mikrobiologinė bakteriologija:*

Danija:	klinisk mikrobiologi
Vokietija:	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie
Graikija:	μικροβιολογία
Ispanija:	microbiología y parasitología
Airija:	microbiology
Italija:	microbiologia
Liuksemburgas:	microbiologie
Nyderlandai:	medische microbiologie
Jungtinė Karalystė:	medical microbiology,

— *biochemija:*

Danija:	klinisk kemi
Ispanija:	bioquímica clínica
Airija:	chemical pathology
Liuksemburgas:	chimie biologique
Nyderlandai:	klinische chemie
Jungtinė Karalystė:	chemical pathology,

— *imunologija:*

Ispanija:	inmunología
Airija:	clinical immunology
Jungtinė Karalystė:	immunology,

— *plastinė chirurgija:*

Belgija:	chirurgie plastique/plastische heelkunde
Danija:	plastikkirurgi
Graikija:	πλαστική χειρουργική
Ispanija:	cirugía plástica y reparadora
Prancūzija:	chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique
Airija:	plastic surgery
Italija:	chirurgia plastica
Liuksemburgas:	chirurgie plastique
Nyderlandai:	plastische chirurgie
Portugalija:	cirurgia plástica e reconstrutiva
Jungtinė Karalystė:	plastic surgery,

— *torakalinė chirurgija:*

Belgija:	chirurgie thoracique/heelkunde op de thorax
Danija:	thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Graikija:	χειρουργική θωρακος
Ispanija:	cirugía torácica
Prancūzija:	chirurgie thoracique et cardio-vasculaire
Airija:	thoracic surgery
Italija:	chirurgia toracica
Liuksemburgas:	chirurgie thoracique
Nyderlandai:	cardio-pulmonale chirurgie
Portugalija:	cirurgia cárdio-torácica
Jungtinė Karalystė:	thoracic surgery,

— *vaikų chirurgija:*

Graikija:	χειρουργική παιδων
Ispanija:	cirugía pediátrica
Prancūzija:	chirurgie infantile
Airija:	paediatric surgery
Italija:	chirurgia pediatrica
Liuksemburgas:	chirurgie pédiatrique
Portugalija:	cirurgia pediátrica
Jungtinė Karalystė:	paediatric surgery,

— *kraujagyslių chirurgija:*

Belgija:	chirurgie des vaisseaux/bloedvatenheelkunde
Ispanija:	angiología y cirugía vascular
Prancūzija:	chirurgie vasculaire
Italija:	chirurgia vascolare
Liuksemburgas:	chirurgie cardio-vasculaire
Portugalija:	cirurgia vascular,

— *kardiologija:*

Belgija:	cardiologie/cardiologie
Danija:	cardiologi eller hjerte-og-kredsløbssygdomme

Graikija:	καρδιολογία	Prancūzija:	endocrinologie — maladies
Ispanija:	cardiología	Airija:	endocrinology and diabetes mellitus
Prancūzija:	pathologie cardio-vasculaire	Italija:	endocrinologia
Airija:	cardiology	Liuksemburgas:	endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition
Italija:	cardiologia	Portugalija:	endocrinologia-nutricão
Liuksemburgas:	cardiologie et angiologie	Jungtinė Karalystė:	endocrinology and diabetes mellitus,
Nyderlandai:	cardiologie		
Portugalija:	cardiologia		
Jungtinė Karalystė:	cardio-vascular disease,		
		— <i>fizinė medicina ir reabilitacija:</i>	
— <i>gastroenterologija:</i>		Belgija:	médecine physique/fysische geneeskunde
Belgija:	gastro-entérologie/gastro-enterologie	Danija:	fysiurgi og rehabilitering
Danija:	medicinsk gastroenterologi eller medicinske mave-tarmsygdomme	Graikija:	φυσική ιατρική και αποκατάσταση
Graikija:	γαστρεντερολογία	Ispanija:	rehabilitación
Ispanija:	aparato digestivo	Prancūzija:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Prancūzija:	gastro-entérologie et hépatologie	Italija:	fisioterapia
Airija:	gastro-enterology	Nyderlandai:	revalidatie
Italija:	malattie dell'apparato digerente, della nutrizione e del ricambio	Liuksemburgas:	rééducation et réadaptation fonctionnelles
Liuksemburgas:	gastro-entérologie	Portugalija:	fisiatria,
Nyderlandai:	gastro-enterologie		
Portugalija:	gastroenterologia	— <i>stomatologija:</i>	
Jungtinė Karalystė:	gastro-enterology,	Ispanija:	estomatología
		Prancūzija:	stomatologie
— <i>reumatologija:</i>		Italija:	odontostomatologia
Belgija:	rhumatologie/reumatologie	Liuksemburgas:	stomatologie
Danija:	reumatologi	Portugalija:	estomatologia,
Graikija:	ρευματολογία		
Ispanija:	reumatología	— <i>neuropsichiatrija:</i>	
Prancūzija:	rhumatologie	Belgija:	neuropsychiatrie/neuropsychiatrie
Airija:	rheumatology	Vokietija:	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)
Italija:	reumatologia	Graikija:	νευρολογία — ψυχιατρική
Liuksemburgas:	rhumatologie	Prancūzija:	neuropsychiatrie
Nyderlandai:	reumatologie	Italija:	neuropsychiatria
Portugalija:	reumatologia	Liuksemburgas:	neuropsychiatrie
Jungtinė Karalystė:	rheumatology,	Nyderlandai:	zenuw — en zielsziekten,
— <i>bendroji hematologija:</i>		— <i>dermatovenerologija:</i>	
Graikija:	αιματολογία	Belgija:	dermato-vénérologie
Ispanija:	hematología hemoterapia	dermato-venereologie	
Airija:	haematology	Danija:	dermato-venereologie eller hud- og kønssygdomme
Italija:	ematologia	Vokietija:	Dermatologie und Venerologie
Liuksemburgas:	hématologie	Graikija:	Δερματολογία — αφροδισιολογία
Portugalija:	imuno-hemoterapia	Ispanija:	dermatología médico-quirúrgica y venereología
Jungtinė Karalystė:	haematology,	Prancūzija:	dermatologie et vénéréologie
		Italija:	dermatologia e venerologia
— <i>endokrinologija:</i>			
Graikija:	ενδοκρινολογία		
Ispanija:	endocrinología y nutrición		

Liuksemburgas:	dermato-vénérologie	— <i>tropinės ligos:</i>	
Nyderlandai:	dermatologie en venerologie	Danija:	tropemedicin
Portugalija:	dermatovenereologia,	Airija:	tropical medicine
— <i>dermatologija:</i>		Italija:	medicina tropicale
Airija:	dermatology	Portugalija:	medicina tropical
Jungtinė Karalystė:	dermatology,	Jungtinė Karalystė:	tropical medicine,
— <i>venerologija:</i>		— <i>vaikų psichiatrija:</i>	
Airija:	venereology	Danija:	børnepsykiatri
Jungtinė Karalystė:	venereology,	Vokietija:	Kinder- und Jugendpsychiatrie
— <i>radiologija:</i>		Graikija:	παιδοψυχιατρική
Vokietija:	Radiologie	Prancūzija:	pédo-psychiatrie
Graikija:	ακτινολογία — ραδιολογία	Airija:	child and adolescent psychiatry
Ispanija:	electrorradiología	Italija:	neuropsychiatria infantile
Prancūzija:	électro-radiologie	Liuksemburgas:	psychiatrie infantile
Italija:	radiologia	Portugalija:	pedopsiquiatria
Liuksemburgas:	électroradiologie	Jungtinė Karalystė:	child and adolescent psychiatry,
Nyderlandai:	radiologie	— <i>geriatrija:</i>	
Portugalija:	radiologia,	Ispanija:	geriatria
— <i>radiologinė diagnostika:</i>		Airija:	geriatrics
Belgija:	radiodiagnostic/röntgendiagnose	Nyderlandai:	klinische geriatrie
Danija:	diagnostisk radiologi eller — röntgenundersøgelse	Jungtinė Karalystė:	geriatrics,
Vokietija:	Radiologische Diagnostik	— <i>inkstų ligos:</i>	
Graikija:	ακτινοδιαγνωστική	Danija:	nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Ispanija:	radiodiagnóstico	Graikija:	νεφρολογία
Prancūzija:	radiodiagnostic et imagerie médicale	Ispanija:	nefrología
Airija:	diagnostic radiology	Prancūzija:	néphrologie
Liuksemburgas:	radiodiagnostic	Airija:	nephrology
Nyderlandai:	radiodiagnostiek	Italija:	nefrologia
Portugalija:	radiodiagnóstico	Liuksemburgas:	néphrologie
Jungtinė Karalystė:	diagnostic radiology,	Portugalija:	nefrologia
— <i>radioterapija:</i>		Jungtinė Karalystė:	renal disease,
Belgija:	radio- et radiumthérapie/radio- en radiumtherapie	— <i>užkrečiamosios (infekcinės) ligos:</i>	
Danija:	terapeutisk radiologi eller strålebehandling	Airija:	communicable diseases
Vokietija:	Strahlentherapie	Italija:	malattie infettive
Graikija:	ακτινοδιαθευτική	Jungtinė Karalystė:	communicable diseases,
Ispanija:	oncología radioterápica	— <i>socialinė medicina:</i>	
Prancūzija:	oncologie, option radiothérapie	Prancūzija:	santé publique et médecine sociale
Airija:	radiotherapy	Airija:	community medicine
Liuksemburgas:	radiothérapie	Jungtinė Karalystė:	community medicine,
Nyderlandai:	radiotherapie	— <i>farmakologija:</i>	
Portugalija:	radioterapia	Vokietija:	Pharmakologie
Jungtinė Karalystė:	radiotherapy,	Ispanija:	farmacología clínica

Airija:	clinical pharmacology and therapeutics
Jungtinė Karalystė:	clinical pharmacology and therapeutics,
— <i>profesinė medicina:</i>	
Danija:	samfundsmedicin/arbejdsmedicin
Vokietija:	Arbeitsmedizin
Graikija:	ιατρική της εργασίας
Prancūzija:	médecine du travail
Italija:	medicina del lavoro
Airija:	occupational medicine
Nyderlandai:	arbeids- en bedrijfsgeneeskunde
Portugalija:	medicina do trabalho
Jungtinė Karalystė:	occupational medicine,
— <i>alergologija:</i>	
Graikija:	αλλεργιολογία
Ispanija:	alergologia
Italija:	allergologia ed immunologia clinica
Nyderlandai:	allergologie
Portugalija:	imunoalergologia,
— <i>gastroenterologinė chirurgija:</i>	
Belgija:	chirurgie abdominale/heelkunde op het abdomen
Danija:	kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
Ispanija:	cirugía del aparato digestivo
Prancūzija:	chirurgie viscérale
Italija:	chirurgia dell'apparato digerente,
— <i>branduolinė medicina:</i>	
Belgija:	médecine nucléaire/nucleaire geneeskunde
Vokietija:	Nuklearmedizin
Graikija:	πυρηνική ιατρική
Ispanija:	medicina nuclear
Prancūzija:	médecine nucléaire
Italija:	medicina nucleare
Nyderlandai:	nucleaire geneeskunde
Portugalija:	medicina nuclear
Jungtinė Karalystė:	nuclear medicine,
— <i>veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos):</i>	
Ispanija:	cirugía oral y maxilofacial
Prancūzija:	chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Italija:	chirurgia maxillo-facciale,
— <i>dantų, burnos ir veido bei žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos ir dantų gydytojų studijos):</i>	
Belgija:	stomatologie/chirurgie orale et maxillo-faciale; stomatologie/orale et maxillo-faciale chirurgie

Vokietija:	Zahn-, Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Airija:	oral and maxillo-facial surgery
Jungtinė Karalystė:	oral and maxillo-facial surgery.

8 straipsnis

1. Valstybių narių piliečiai, norintys įsigyti diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias gydytojo kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, kurie neminimi 4 ir 6 straipsniuose arba kurie, nors ir įtraukti į 6 straipsnį, nėra išduodami kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, juos priimančios valstybės narės reikalavimu turi baigti studijas tomis sąlygomis, kokios yra nustatytos tos valstybės įstatymais ir kitais teisės aktais.

2. Tačiau priimančioji valstybė narė atsižvelgia į visą arba dalį studijų trukmę, po kurių 1 dalyje minimiems piliečiams jų valstybės narės arba tos valstybės narės, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, kompetentingi valdžios pareigūnai įteikia diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialių studijų pažymėjimus, jeigu tokia studijų trukmė atitinka priimančiosios valstybės narės atitinkamų specialistų mokymo reikalavimus.

3. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos arba organai, patikrinę suinteresuoto asmens specialistų mokymo turinį bei trukmę pagal pateiktus diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, praneša jam apie reikalaujamų papildomų studijų trukmę ir jas sudarančias sritis.

IV SKYRIUS

ESAMOS APLINKYBĖS

9 straipsnis

1. Nepažeidžiant 3 dalies, tais atvejais, jei valstybių narių piliečių diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias mediko kvalifikacijas patvirtinantys pažymėjimai neatitinka būtiniausių 23 straipsnyje nustatytų studijų reikalavimų, visos valstybės narės kaip pakankamą oficialių kvalifikacijų įrodymą pripažįsta medicinos diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, kuriuos išdavė tos valstybės narės, jeigu juose nurodytas mokymas prasidėjo iki:

— 1986 m. sausio 1 d. Ispanijoje ir Portugalijoje,

— 1981 m. sausio 1 d. Graikijoje,

— 1976 m. gruodžio 20 d. kitose valstybėse narėse,

prie kurių pridedamas pažymėjimas, nurodantis, kad šie piliečiai penkerių metų laikotarpiu bent trejus metus iš eilės iki šio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai vertėsi minėta veikla.

2. Nepažeidžiant 4 dalies, tais atvejais, jei valstybių narių piliečių specializuotos medicinos diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys pažymėjimai neatitinka būtiniausių mokymo reikalavimų pagal 24-27 straipsnius, visos valstybės narės kaip pakankamą oficialių kvalifikacijų įrodymą pripažįsta specializuotos medicinos diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, kuriuos išdavė tos valstybės narės, jeigu juose nurodytas mokymas prasidėjo iki:

- 1986 m. sausio 1 d. Ispanijoje ir Portugalijoje,
- 1981 m. sausio 1 d. Graikijoje,
- 1976 m. gruodžio 20 d. kitose valstybėse narėse.

Priimančioji valstybė narė gali pareikalauti kartu su specializuotos medicinos diplomais, pažymėjimais ir kitais oficialias kvalifikacijas patvirtinančiais dokumentais pateikti pažymėjimą, išduotą kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, kompetentingų institucijų arba organų, patvirtinanti, kad jų savininkas vertėsi specializuotos medicinos veikla tokį laiką, kuris yra dvigubai ilgesnis negu skirtumas tarp specializuotų studijų trukmės kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs, ir III antraštinėje dalyje nustatytų būtiniausių mokymo trukmės reikalavimų, jeigu šis laikas neatitinka minimalios mokymo trukmės, nustatytos 26 ir 27 straipsniuose.

Tačiau jeigu iki pirmojoje pastraipoje nurodytų datų priimančioji valstybė narė buvo nustačiusi trumpesnę minimalią mokymo trukmę negu nurodoma 26 ir 27 straipsnyje, antrojoje pastraipoje minimas skirtumas gali būti nustatytas tik atsižvelgiant į tos valstybės nustatytą minimalią mokymo trukmę.

3. Jeigu valstybių narių piliečių medicinos diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias profesines kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai, yra išduoti baigus studijas buvusioje Vokietijos Demokratinėje Respublikoje ir jis neatitinka būtiniausių 23 straipsnyje nustatytų mokymo reikalavimų, valstybės narės, išskyrus Vokietiją, pripažįsta tokius diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, jeigu:

- juose nurodytos studijos prasidėjo iki Vokietijos susivienijimo,
- jie suteikia jų savininkui teisę verstis gydytojo veikla Vokietijos teritorijoje tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir turint profesines kvalifikacijas, suteiktas kompetentingų Vokietijos institucijų ir išvardytas 3 straipsnio c punkto 1 ir 2 dalyse,
- kartu su jais yra pateikiamas kompetentingų Vokietijos institucijų išduotas pažymėjimas, kad šie piliečiai penkerių metų laikotarpiu bent trejus metus iš eilės iki šio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai vertėsi Vokietijoje minėta veikla.

4. Jeigu valstybių narių piliečių specializuotos medicinos diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias profesines kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai, yra išduoti baigus studijas buvusioje

Vokietijos Demokratinėje Respublikoje ir jos neatitinka būtiniausių 24-27 straipsniuose nustatytų mokymo reikalavimų, valstybės narės, išskyrus Vokietiją, pripažįsta tokius diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, jeigu:

- juose nurodytos studijos prasidėjo iki 1992 m. balandžio 3 dienos ir
- pagal juos specialistui leidžiama verstis atitinkama veikla Vokietijos teritorijoje tomis pačiomis sąlygomis, kaip ir turint profesines kvalifikacijas, suteiktas kompetentingų Vokietijos institucijų ir išvardytas 5 ir 7 straipsniuose.

Tačiau jos gali pareikalauti kartu su diplomais, pažymėjimais ir kitais oficialias kvalifikacijas patvirtinančiais dokumentais pateikti pažymėjimą, išduotą kompetentingų Vokietijos institucijų arba organų, patvirtinanti, kad jų savininkai kaip specialistai vertėsi atitinkama veikla tokį laiką, kuris yra dvigubai ilgesnis negu skirtumas tarp specializuotų studijų Vokietijos teritorijoje trukmės ir III antraštinėje dalyje nustatytos minimalios studijų trukmės, jeigu jie neatitinka būtiniausių 26 ir 27 straipsniuose nustatytų studijų trukmės reikalavimų.

5. Jeigu valstybių narių piliečiams išduoti medicinos arba specializuotos medicinos diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai neatitinka 3, 5 arba 7 straipsniuose išvardytų kvalifikacijų arba pavadinimų, valstybės narės kaip pakankamą oficialių kvalifikacijų įrodymą pripažįsta tų valstybių narių išduotus diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, pateiktus kartu su pažymėjimu, kurį išduoda kompetentingos institucijos arba organai. Šiame pažymėjime nurodoma, kad tokie medicinos arba specializuotos medicinos diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai yra išduoti baigus studijas pagal III antraštinės dalies nuostatas, minimas atitinkamai 2, 4 arba 6 straipsnyje, ir kad juose nurodytas kvalifikacijas ar pavadinimus valstybė narė, kuri juos išdavė, traktuoja kaip kvalifikacijas ar pavadinimus, išvardytus atitinkamai 3, 5 arba 7 straipsniuose.

6. Tos valstybės narės, kurios yra anuliavusios įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, susijusias su neuropsichiatrijos, radiologijos, torakalinės chirurgijos, kraujagyslių chirurgijos, gastroenterologinės chirurgijos, biologinės hematologijos, fizinės medicinos ir reabilitacijos arba tropinių ligų medicinos diplomais, pažymėjimais arba kitais oficialias kvalifikacijas patvirtinančiais dokumentais, ir kurios ėmėsi priemonių, susijusių su teisėmis, kurias įgyja jų pačių piliečiai, pripažįsta ir kitų valstybių narių piliečių teisę naudotis šiomis priemonėmis, jeigu jų neuropsichiatrijos, radiologijos, torakalinės chirurgijos, kraujagyslių chirurgijos, gastroenterologinės chirurgijos, biologinės hematologijos, fizinės medicinos ir reabilitacijos arba tropinių ligų medicinos diplomai, pažymėjimai arba kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai atitinka sąlygas, kurios išdėstytos šio straipsnio 2 dalyje arba 24, 25 bei 27 straipsniuose, ir jeigu tokie diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai buvo išduoti iki tos dienos, nuo kurios atitinkamos specializacijos diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias

kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai priimančiojoje valstybėje narėje nebėra išduodami.

7. Datos, nuo kurių valstybės narės panaikino įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, susijusias su 6 dalyje minimais diplomais, pažymėjimais ir kitais oficialias kvalifikacijas patvirtinančiais dokumentais, yra pateiktos II priede.

V SKYRIUS

NAUDOJIMASIS MOKSLO VARDU

10 straipsnis

1. Nepažeidžiant 19 straipsnio, priimančioji valstybė narė užtikrina, kad valstybių narių piliečiai, kurie laikosi 2, 4, 6 ir 9 straipsnių sąlygų, gali naudotis kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jie yra atvykę, teisėtu mokslo vardu arba prireikus jo santrumpa tos valstybės kalbomis. Priimančiosios valstybės narės gali reikalauti, kad po vardo būtų rašoma jį suteikusios įstaiigos arba egzaminų komisijos pavadinimas ir vieta.

2. Jeigu mokslo vardas, kuriuo naudojama kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, jį priimančioje valstybėje narėje gali būti lengvai supainiotas su vardu, kuris toje valstybėje yra suteikiamas tik po papildomų studijų, kurių toks asmuo nėra baigęs, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad vardas, kurį suteikia kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykęs toks asmuo, būtų naudojamas ta forma, kurią nustato priimančioji valstybė narė.

VI SKYRIUS

NUOSTATOS, PADEDANČIOS VEIKSMINGAI NAUDOTIS ĮSISTEIGIMO TEISE IR LAISVE TEIKTI PASLAUGAS, SUSIJUSIAS SU GYDYTOJŲ VEIKLA

A. Specialios nuostatos, susijusios su įsisteigimo teise

11 straipsnis

1. Priimančioji valstybė narė, reikalaujanti, kad jos piliečiai, pradedantys gydytojo veiklą, pateiktų gero vardo arba geros reputacijos įrodymą, iš kitų valstybių narių piliečių reikalauja pateikti pažymėjimą, kurį išduoda kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, kompetentinga institucija, patvirtinanti, kad gero vardo arba geros reputacijos reikalavimai, tos valstybės narės nustatyti pradedantiems veiklą asmenims, yra patenkinti.

2. Jeigu mokslo vardas, kuriuo naudojama kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios yra atvykęs užsienio

pilietis, nereikalauja asmenų, pradedančių atitinkamą veiklą, gerą vardą ar gerą reputaciją patvirtinančių dokumentų, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad piliečiai iš kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jie yra atvykę, pateiktų išrašą iš teismo dokumentų registro arba, jei to padaryti neįmanoma, lygiavertį dokumentą, išduotą kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, kompetentingos institucijos.

3. Jeigu priimančioji valstybė narė turi žinių, kad ją dominantis asmuo buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų dar prieš įsisteigdamas toje valstybėje ir kad tai gali turėti įtakos pradedant konkrečią veiklą jos teritorijoje, ji gali apie tai informuoti kilmės valstybę narę arba tą valstybę narę, iš kurios jis yra atvykęs.

Kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, tikrina, ar pateikti faktai yra tikri. Šių šalių institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę ir informuoja priimančiąją valstybę narę apie atitinkamus veiksmus, kurių imtasi dėl jų išduotų pažymėjimų arba dokumentų.

4. Valstybės narės garantuoja siunčiamos informacijos konfidencialumą.

12 straipsnis

1. Jeigu priimančiojoje valstybėje narėje galioja įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, numatančios gero vardo arba geros reputacijos reikalavimus, įskaitant nuostatas dėl drausminių bylų už sunkius profesinius nusizengimus arba nuteisimo už baudžiamuosius nusikaltimus ir susijusias su bet kurios gydytojo veiklos vykdymu, kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, perduoda priimančiajai valstybei narei visą informaciją apie šiam asmeniui taikytas profesinio arba administracinio pobūdžio priemones arba iškeltas drausmines bylas arba tuo metu, kai jis vykde profesinę veiklą kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios yra atvykęs, taikytas baudžiamąsias sankcijas.

2. Jeigu priimančioji valstybė narė turi išsamių žinių, kad ją dominantis asmuo buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų dar prieš įsisteigdamas toje valstybėje ir kad tai gali turėti įtakos vykdamas konkrečią veiklą jos teritorijoje, ji gali apie tai informuoti kilmės valstybę narę arba tą valstybę narę, iš kurios jis yra atvykęs.

Kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, tikrina, ar pateikti faktai yra tikri. Šių šalių institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę ir informuoja priimančiąją valstybę narę apie atitinkamus veiksmus, kurių imtasi dėl informacijos, pateiktos pagal 1 dalį.

3. Valstybės narės garantuoja siunčiamos informacijos konfidencialumą.

13 straipsnis

Jei priimančioji valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, pradėdantys arba vykdydantys bet kurią gydytojo veiklą, pateiktų pažymėjimą apie fizinę ir psichinę sveikatą, kaip pakankamą įrodymą ji pripažįsta tai patvirtintą dokumentą, kurio reikalauja kilmės valstybė narė arba ta valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs.

Jeigu kilmės valstybė narė arba ta valstybė narė, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, netaiko tokio pobūdžio reikalavimų tiems, kurie nori pradėti ar vykdyti konkrečią veiklą, priimančioji valstybė narė iš tokio piliečio priima tos valstybės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, atitinkantį priimančiosios valstybės narės išduotus pažymėjimus.

14 straipsnis

Dokumentai, išduodami pagal 11, 12 ir 13 straipsnius, negali būti pateikiami nuo jų išdavimo praėjus daugiau nei trimis mėnesiais.

15 straipsnis

1. Procedūra, pagal kurią suinteresuotam asmeniui yra leidžiama pradėti gydytojo veiklą pagal 11, 12 ir 13 straipsnius, turi būti kuo greičiau baigta ir tęstis ne ilgiau kaip tris mėnesius nuo visų dokumentų, susijusių su tuo asmeniu, pateikimo, nepažeidžiant uždelsimo, sąlygoto galimos apeliacijos dėl procedūros sustabdymo.

2. 11 straipsnio 3 dalyje ir 12 straipsnio 2 dalyje minimais atvejais padavus prašymą dėl pakartotinio nagrinėjimo, 1 dalyje nustatytas terminas atidedamas.

Valstybė narė, į kurią kreipiamasi, atsakymą pateikia per tris mėnesius.

Gavusi atsakymą arba pasibaigus terminui, priimančioji valstybė narė tęsia 1 dalyje minimą procedūrą.

16 straipsnis

Jeigu priimančioji valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, norintys pradėti arba vykdyti kurią nors gydytojo veiklą, duotų priesaiką arba pateiktų oficialų pareiškimą, ir jeigu tokios priesaikos arba pareiškimo forma negali pasinaudoti kitos valstybės narės piliečiai, tokia valstybė narė užtikrina, kad suinteresuotam asmeniui būtų pasiūlyta kita tinkama ir lygiavertė priesaikos arba pareiškimo forma.

B. Specialios nuostatos, susijusios su paslaugų teikimu

17 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, norintys pradėti arba vykdyti kurią nors gydytojo veiklą, turėtų leidimą arba būtų profesinių organizacijų arba organų nariai arba būtų juose įsiregistravę, tokia valstybė narė tuos valstybių narių piliečius, kurie teikia paslaugas, nuo tokio reikalavimo atleidžia.

Suinteresuotas asmuo teikia paslaugas tomis pačiomis teisėmis ir išipareigojimais kaip ir priimančiosios valstybės narės piliečiai; visų pirma jis laikosi toje valstybėje narėje taikomų profesinių ar administracinių elgesio taisyklių.

Šiuo tikslu valstybės narės, siekdamos sudaryti sąlygas įgyvendinti jų teritorijoje galiojančias nuostatas dėl profesinio elgesio, be 2 dalyje minimo pranešimo apie teikiamas paslaugas, gali reikalauti automatinės laikinos registracijos arba *pro forma* narystės profesinėje organizacijoje ar organe arba įsiregistravimo registre, tačiau tik tuo atveju, jei tokia registracija arba narystė nenukels ilgesniam laikui ar kitokiu būdu neapsunkins paslaugų teikimo ir nepareikalaus iš paslaugų teikėjo papildomų išlaidų.

Jeigu priimančioji valstybė narė, remdamasi antrąja pastraipa, patvirtina kokią nors priemonę arba sužino faktų, prieštaraujančių šioms nuostatomis, apie tai ji nedelsdama informuoja valstybę narę, kurioje yra įsisteigę suinteresuotas asmuo.

2. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad suinteresuotas asmuo kompetentingoms institucijoms iš anksto praneštų apie jo teikiamas paslaugas, jeigu tai susiję su jo laikinu buvimu jos teritorijoje.

Ypatingais atvejais toks pareiškimas gali būti padarytas suteikus paslaugas, kuo greičiau.

3. Pagal 1 ir 2 dalis priimančioji valstybė narė gali pareikalauti, kad suinteresuotas asmuo pateiktų vieną arba daugiau dokumentų, kuriuose būtų tokia informacija:

— 2 dalyje nurodytas pranešimas,

— pažymėjimas, kad suinteresuotas asmuo toje valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs, teisėtai verčiasi nurodyta veikla,

— pažymėjimas, kad suinteresuotas asmuo turi diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, kuris yra būtinas konkrečioms šioje direktyvoje minimoms paslaugoms teikti.

4. Dokumentas arba dokumentai, apibrėžti 3 dalyje, negali būti pateikti vėliau nei po 12 mėnesių nuo jų išdavimo dienos.

5. Jeigu valstybė narė laikinai arba visam laikui iš savo piliečio arba iš kitos valstybės narės piliečio, įsisteigusio jos teritorijoje, visiškai arba iš dalies atima teisę vykdyti kurią nors gydytojo veiklą, ji atitinkamai užtikrina, kad iš jo laikinai arba visam laikui būtų paimtas pažymėjimas, minimas 3 dalies antroje įtraukoje.

18 straipsnis

Jeigu priimančioje valstybėje narėje yra reikalaujama registruotis valstybinėje socialinio draudimo įstaigoje tam, kad būtų galima atsiskaityti su draudimo įstaigomis dėl paslaugų, kurios teikiamos asmenims, apdraustiems pagal socialinio draudimo sistemas, tokia valstybė narė atleidžia kitoje valstybėje narėje įsisteigusius tos valstybės narės piliečius nuo šio reikalavimo tais atvejais, kai paslaugas teikiančiam suinteresuotam asmeniui tenka keliauti.

Tačiau suinteresuotieji asmenys informaciją apie suteiktas paslaugas šiai organizacijai pateikia iš anksto, o ypatingais atvejais — iš karto po to, kai suteikia paslaugas.

C. Bendros nuostatos dėl įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas

19 straipsnis

Jeigu priimančiosios valstybės narės mokslo vardo, susijusio su kuria nors gydytojo veikla, vartojimą reglamentuoja taisyklės, kitų valstybių narių piliečiai, atitinkantys 2 straipsnyje ir 9 straipsnio 1, 3 ir 5 dalyse nustatytas sąlygas, naudojami moksliniu vardu, kuris priimtas priimančiojoje valstybėje narėje ir kuris toje valstybėje atitinka tokia kvalifikacijai keliamus reikalavimus, taip pat naudojami sutrumpintu vardu.

Pirmoji pastraipa taikoma ir tais atvejais, kai gydytojo mokslo vardais naudojasi gydytojai, kurie atitinka 4 ir 6 straipsniuose bei 9 straipsnio 2, 4 ir 6 dalyse nustatytas sąlygas.

20 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad suinteresuoti asmenys gautų informaciją apie sveikatos ir socialinės apsaugos įstatymus ir prirėikus apie priimančiosios valstybės narės reikalaujamą profesinę etiką.

Šiam tikslui valstybės narės gali steigti informacinius centrus, kuriuose šie asmenys galėtų gauti reikalingą informaciją. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad įsisteigimo atveju suinteresuotas asmuo kreiptųsi į tokius centrus.

2. Valstybės narės šio straipsnio 1 dalyje nurodytus centrus gali įsteigti kompetentingose institucijose ir organuose, kuriuos jos turi paskirti.

3. Valstybės narės pasirūpinti, kad prirėikus tokie asmenys savo pačių ir savo pacientų labui įgytų kalbos įgūdžių, reikalingų dirbti pagal savo specialybę priimančiojoje valstybėje narėje.

21 straipsnis

Valstybės narės, reikalaujančios, kad jos piliečiai baigtų parengiamąsias studijas, kad atitiktų socialinei apsaugos sistemai priskirtino gydytojo reikalavimus, gali tokį reikalavimą taikyti ir kitų valstybių narių piliečiams penkerius metus, pradedant 1975 m. birželio 20 d. Tačiau tokios studijos neturi viršyti šešių mėnesių.

22 straipsnis

Jeigu kyla pagrįstų abejonų, priimančioji valstybė narė gali pareikalauti, kad kitos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtintų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų, išduotų tos kitos valstybės narės ir minimų II antraštinės dalies I–IV skyriuose, autentiškumą ir patvirtintų, kad toks asmuo atitinka visus mokymui keliamus reikalavimus, nustatytus III antraštinėje dalyje.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮSTATYMŲ IR KITŲ TEISĖS AKTŲ, SUSIJUSIŲ SU GYDYTOJŲ VEIKLA, NUOSTATŲ DERINIMAS

23 straipsnis

1. Valstybė narė reikalauja, kad asmenys, norintys pradėti ir verstis gydytojo praktika, turėtų diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią mediko kvalifikaciją patvirtinančią dokumentą, minimą 3 straipsnyje, kurie garantuoja, kad visų studijų laikotarpiu toks asmuo įgijo:

- a) pakankamai tų mokslų, kuriais remiasi medicina, žinių bei gerai susipažino su moksliniais metodais, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo principus, moksliskai pagrįstų faktų įvertinimą bei duomenų analizę;
- b) pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, funkcijas ir elgseną, taip pat ryšius tarp žmogaus sveikatos būklės ir jo fizinės bei socialinės aplinkos;

c) pakankamai žinių apie klinikinės disciplinas ir jų praktinį panaudojimą, būtų visapusiškai susipažinęs su psichinio ir fizinio pobūdžio ligomis, medicinos profilaktika, diagnoze bei gydymu, taip pat žmonių reprodukcija;

d) tinkamai vadovaujamas, reikalingą klinikinę patirtį ligoninėje.

2. Visas tokių medikų rengimo laikotarpis apima bent šešerių metų studijas arba 5 500 valandų teorinių ir praktinių studijų, dėstomų universitete arba vadovaujant universitetui.

3. Kad būtų priimtas į tokias studijas, kandidatas turi turėti diplomą arba pažymėjimą, suteikiantį jam teisę šiuos dalykus studijuoti valstybės narės universitetuose.

4. Jeigu studijos prasidėjo iki 1972 m. sausio 1 d., rengimo programą, kuri minima 2 dalyje, gali sudaryti šešių mėnesių dieninės praktinės studijos universitetiniu lygiu prižiūrint kompetentingoms institucijoms.

5. Ši direktyva nėra kliūtis valstybėms narėms taikyti savo taisykles savo teritorijoje ir leisti pradėti bei vykdyti gydytojo veiklą tiems, kurie turi diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, išduotus šalyje, kuri nėra valstybė narė.

24 straipsnis

1. Valstybė narė užtikrina, kad studijos, po kurių įteikiamas specializuotos medicinos diplomus, pažymėjimas arba kitas oficialias kvalifikacijas patvirtinantis dokumentas, atitiktų bent tokius reikalavimus:

a) yra baigtos šešerių metų studijos pagal 23 straipsnyje minimą mokymo kursą; studijos, po kurių įteikiamas diplomus, pažymėjimas arba kitas dokumentas, patvirtinantis specializaciją dantų, burnos ir veido bei žandikaulio chirurgijos (pagrindinės medicinos ir dantų gydytojų studijos) srityje, taip pat baigti gydytojų stomatologų studijos, minimos 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvos 78/687/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų dėl gydytojų stomatologų veiklos suderinimo ⁽¹⁾

b) jį sudaro teorinės ir praktinės studijos;

c) tai yra dieninės studijos, pagal I priedo 1 punktą prižiūrimos kompetentingų institucijų;

d) jis vyksta universitete, mokomojoje ligoninėje arba prirėikus šiam tikslui kompetentingų institucijų arba organų patvirtin-toje sveikatos įstaigoje;

e) būsimieji gydytojai asmeniškai dalyvauja tos įstaigos veikloje ir vykdo visus jos įsipareigojimus.

2. Specializuotos medicinos diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus valstybė narė išduoda tiems asmenims, kurie turi 23 straipsnyje minimą mediko diplomą, pažymėjimą ar kitą oficialias kvalifikacijas patvirtinantį dokumentą. Diplomas, pažymėjimas arba kitas dokumentas, patvirtinantis specializaciją dantų, burnos ir veido bei žandikaulio chirurgijos (pagrindinės medicinos ir dantų gydytojų studijos) srityje išduodami asmenims, kurie turi vieną iš Direktyvos 78/687/EEB 1 straipsnyje minimų gydytojo stomatologo diplomų, pažymėjimų ar kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų.

25 straipsnis

1. Nepažeidžiant 24 straipsnio 1 dalies c punkto principinės nuostatos dėl dieninių studijų ir iki bus priimtas Tarybos sprendimas pagal 3 dalies reikalavimus, valstybės narės gali leisti rengti specialistus ne dieniniame skyriuje tomis sąlygomis, kurios patvirtintos nacionalinės kompetentingos institucijos, kai mokymasis ne dieniniame skyriuje yra pateisinamas dėl pagrįstų priežasčių.

2. Neakivaizdinės (vakarinės) studijos vyksta pagal I priedo 2 punktą, o jų kokybė yra lygiavertė dieninių studijų kokybei. Šis studijų normatyvas nėra blogesnis dėl neakivaizdinės (vakarinės) studijų formos arba dėl to, kad verčiamasi privačia apmokama profesine veikla.

Visa specializuotų studijų trukmė negali būti trumpinama tais atvejais, jei tai yra dieninės studijos.

3. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, iki 1989 m. sausio 25 d. nusprendžia, ar 1 ir 2 dalių nuostatas palikti tokias, kokios yra, ar jas iš dalies pakeisti, dar kartą išnagrinėjusi padėtį ir atsižvelgdama į tai, kad neakivaizdinių (vakarinių) studijų galimybė turėtų likti tam tikromis aplinkybėmis, kurias reikia apsvarstyti kiekvienai specialybei atskirai.

Neakivaizdinės (vakarinės) studijos, prasidėjusios iki 1983 m. sausio 1 d., gali būti baigtos laikantis iki šios datos galiojusių nuostatų.

26 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad toliau minimų specializuotų studijų minimali trukmė būtų ne trumpesnė nei:

⁽¹⁾ OL L 233, 1987 8 24, p. 10.

pirmoji grupė (penkeri metai):

- bendroji chirurgija,
- neurochirurgija,
- vidaus ligos,
- urologija,
- ortopedija;

antroji grupė (ketveri metai):

- ginekologija ir akušerija,
- pediatrija,
- pulmonologija ir ftiziatrija,
- pataloginė anatomija,
- neurologija,
- psichiatrija;

trečioji grupė (treji metai):

- anesteziologija ir reanimacija,
- oftalmologija,
- otorinolaringologija.

27 straipsnis

Valstybės narės, kuriose šią sritį reglamentuoja įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, užtikrina, kad toliau minimų specializuotų studijų minimali trukmė būtų ne trumpesnė nei:

pirmoji grupė (penkeri metai):

- plastinė chirurgija,
- krūtinės chirurgija,
- kraujagyslių chirurgija,
- neuropsichiatrija,
- vaikų chirurgija,
- gastroenterologinė chirurgija,
- veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos);

antroji grupė (ketveri metai):

- kardiologija,
- gastroenterologija,
- reumatologija,
- klinikinė biologija,
- radiologija,
- radiologinė diagnostika,
- radioterapija,
- tropinės ligos,
- farmakologija,
- vaikų psichiatrija,
- mikrobiologinė bakteriologija,
- profesinė medicina,
- biochemija,
- imunologija,
- dermatologija,

- venerologija,
- geriatrija,
- inkstų ligos,
- užkrečiamosios (infekcinės) ligos,
- socialinė medicina,
- biologinė hematologija,
- branduolinė medicina,
- dantų, burnos ir veido bei žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos ir dantų gydytojų studijos);

trečioji grupė (treji metai):

- bendroji hematologija,
- endokrinologija,
- fizinė medicina ir rehabilitacija,
- stomatologija,
- dermatovenerologija,
- alergologija.

28 straipsnis

Kaip pereinamojo laikotarpio priemonę, nepaisydamos 24 straipsnio 1 dalies c punkto ir 25 straipsnio, valstybės narės, kurių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, numatančios neakivaizdines (vakarines) specialistų studijas galiojo 1975 m. birželio 20 d., šias nuostatas gali ir toliau taikyti kandidatams, kurie yra pradėję studijuoti iki 1983 m. gruodžio 31 d.

Priimančioji valstybė narė turi teisę reikalauti, kad pirmojoje pastraipoje minimi pareiškėjai kartu su diplomais, pažymėjimais ir kitais oficialias kvalifikacijas patvirtinančiais dokumentais pateiktų pažymėjimą, patvirtinantį, kad penkerių metų laikotarpiu bent trejus metus iš eilės iki šio pažymėjimo išdavimo dienos jie teisėtai vertėsi konkrečios srities praktika.

29 straipsnis

Kaip pereinamojo laikotarpio priemonė ir nepaisant 24 straipsnio 2 dalies:

- a) taikoma Liuksemburge ir tik Liuksemburgo diplomams, kuriems taikomas Liuksemburgo 1939 m. įstatymas dėl mokslo ir universitetinių laipsnių suteikimo — specialisto pažymėjimas išduodamas tik turint Liuksemburgo valstybinės egzaminų komisijos išduotą medicinos, chirurgijos ir akušerijos gydytojo diplomą;
- b) taikoma Danijoje ir tik įstatymo numatytiems Danijos medicinos praktiko diplomams, kuriuos pagal Vidaus reikalų ministerijos 1970 m. gegužės 14 d. dekretą išduoda Danijos universiteto medicinos fakultetas — specialisto pažymėjimas išduodamas turint tokius diplomus.

Diplomai, minimi a ir b punktuose, gali būti išduodami kandidatams, kurie pradėjo studijuoti iki 1976 m. gruodžio 20 d.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIFINĖS BENDROSIOS MEDICINOS PRAKTIKOS STUDIJOS

30 straipsnis

Valstybė narė, kurios teritorijoje nėra 23 straipsnyje minimų išsamių studijų, įveda specialias bendrosios medicinos praktikos studijas, laikantis privalomų 31 ir 32 straipsniuose nustatytų reikalavimų, tačiau pirmieji diplomai, pažymėjimai arba kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai apie tokių studijų baigimą išduodami ne vėliau kaip 1990 m. sausio 1 d.

31 straipsnis

1. Specifinės bendrosios medicinos praktikos studijos, minimos 30 straipsnyje, turi atitikti šiuos būtiniausius reikalavimus:

- a) į juos priimama tik baigus ne trumpesnes kaip šešerių metų studijas pagal 23 straipsnyje minimą mokymo kursą;
- b) tai yra ne trumpesnės kaip dvejų metų dieninės studijos, vykdomos kompetentingoms institucijoms arba organams prižiūrint;
- c) jų metu didesnis dėmesys skiriamas ne teorijai, bet praktikai; praktiniai užsiėmimai turėtų tęstis ne trumpiau kaip šešis mėnesius ir vykti patvirtintoje ligoninėje arba klinikoje, turinčioje tinkamą įrangą ir paslaugas, tačiau, antra vertus, bent šešis mėnesius jie turėtų vykti tokioje patvirtintoje bendrosios medicinos praktikos įstaigoje arba patvirtintame centre, kur teikiama pirminė medicinos priežiūra; turi būti bendradarbiaujama su kitomis sveikatos įstaigomis arba struktūromis, kurios susijusios su bendrosios medicinos praktika; nepažeidžiant pirmiau nurodytų minimalių terminų, visus šešis mėnesius praktiniai užsiėmimai gali vykti ir kitose patvirtintose sveikatos įstaigose arba struktūrose, susijusiose su bendrosios medicinos praktika;
- d) praktikantas asmeniškai dalyvauja profesinėje veikloje ir dalyjasi atsakomybe su kartu dirbančiais asmenimis.

2. 1995 m. sausio 1 d. valstybės narės turi teisę atidėti ir netaikyti 1 dalies c punkto nuostatų dėl minimalaus praktinių užsiėmimų termino.

3. Valstybės narės nustato, kad diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai, įteikiami baigus specialias bendrosios medicinos praktikos studijas, yra išduodami tik tiems kandidatams, kurie turi vieną iš 3 straipsnyje minimų diplomų, pažymėjimų arba kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų.

32 straipsnis

Jei iki 1986 m. rugsėjo 22 d. valstybėse narėse bendrosios medicinos praktikos studijos vyko gydytojui įgyjant patirties savo kabinete vadovaujant patvirtintam gydytojui, tokia valstybė narė ir toliau gali tęsti šį eksperimentinį mokymo būdą, jeigu:

- jis atitinka 31 straipsnio 1 dalies a ir b punktus ir 3 dalį,
- jis yra dvigubai ilgesnis nei skirtumas tarp trukmės, minimos 31 straipsnio 1 dalies b punkte, ir šio straipsnio trečiojoje įtraukoje nustatytų laikotarpių sumos,
- jis apima mokymosi laiką patvirtintoje ligoninėje arba klinikoje, kurioje yra tinkami įrengimai ir paslaugos, ir laiką patvirtintoje bendrosios medicinos įstaigoje arba centre, kuriame teikiama pirminė priežiūra; nuo 1995 m. sausio 1 d. kiekvienas iš šių laikotarpių yra ne trumpesnis kaip šeši mėnesiai.

33 straipsnis

Remdamasi įgyta patirtimi ir atsižvelgusi į pasiekimus mokant bendrosios medicinos dalykų, Komisija ne vėliau kaip iki 1996 m. sausio 1 d. pateikia Tarybai ataskaitą apie 31 ir 32 straipsnių įgyvendinimą ir savo pasiūlymus dėl tolesnio bendrosios medicinos praktikos gydytojų rengimo derinimo.

Taryba šiuos pasiūlymus vykdo, laikydamasi Sutartyje numatytų procedūrų, iki 1997 m. sausio 1 d.

34 straipsnis

1. Nepažeidžiant dieninių studijų principo, numatyto 31 straipsnio 1 dalies b punkte, valstybės narės bendrosios praktikos gydytojams rengti, be dieninių studijų, gali numatyti specialias neakivaizdines (vakarines) studijas, jeigu laikomasi šių sąlygų:

- bendra studijų trukmė negali būti trumpinama dėl to, kad tai yra neakivaizdinės (vakarinės) studijos,
- neakivaizdinės (vakarinės) studijos per savaitę turi sudaryti ne mažiau kaip 60 % dieninių studijų laiko,
- neakivaizdinės (vakarinės) studijos turi apimti ir tam tikrus dieninių studijų laikotarpius, skirtus ir mokymuisi ligoninėje arba klinikoje, ir mokymuisi patvirtintoje bendrosios medicinos įstaigoje arba centre, kur yra teikiama pirminė priežiūra.

Šių dieninių studijų laikotarpių skaičius ir trukmė turi būti pakankama užtikrinti tinkamą pasirengimą bendrosios medicinos praktikai.

2. Neakivaizdinių (vakarinių) studijų kokybė turi atitikti dieninių studijų kokybę. Jas baigus įteikiamas 30 straipsnyje minimas diplomus, pažymėjimas arba kitas oficialias kvalifikacijas patvirtinantis dokumentas.

35 straipsnis

1. Neatsižvelgdamos į jokiais įgytas teises, kurias pačios pripažįsta, 30 straipsnyje minimus diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus valstybės narės gali išduoti medicinos praktikams, kurie nėra baigę 31 ir 32 straipsnyje minimų studijų, tačiau turi kitos valstybės narės kompetentingų institucijų išduotą diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialias kvalifikacijas patvirtinančią dokumentą, patvirtinančią kitokių papildomų studijų baigimą; tačiau tokį diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialias kvalifikacijas patvirtinančią dokumentą valstybės narės gali išduoti tik tuo atveju, jeigu tokių studijų lygis ir įgyta patirtis atitinka 31 ir 32 straipsniuose minimų studijų lygį.

2. Taisyklėse, kurios tvirtinamos pagal 1 dalį, valstybės narės tiksliai apibrėžia papildomų studijų apimtį, kurias turi būti baigęs kandidatas, ir jo profesinę patirtį, kad visa tai būtų galima įskaičiuoti vietoj 31 ir 32 straipsniuose nurodytų studijų.

Valstybės narės 30 straipsnyje minimus diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus gali išduoti tik tuo atveju, jei kandidatas ne trumpiau negu šešis mėnesius atliko bendrosios medicinos praktiką tokioje bendrosios medicinos įstaigoje arba centre, kur yra teikiama pirminė priežiūra, minima 31 straipsnio 1 dalies c punkte.

36 straipsnis

1. Nuo 1995 m. sausio 1 d., remdamasi jos pačios pripažintomis įgytomis teisėmis, valstybė narė nustato, kad verstis bendrosios medicinos praktika pagal jos nacionalinę socialinio draudimo sistemą galima tik turint 30 straipsnyje nurodytą diplomą, pažymėjimą ar kitą oficialias kvalifikacijas patvirtinančią dokumentą.

Tačiau ši sąlyga gali būti netaikoma tiems asmenims, kurie tuo metu mokosi specifinių bendrosios medicinos dalykų.

2. Valstybė narė tiksliai apibrėžia jos pripažįstamas įgytas teises. Tačiau ji pripažįsta teisę verstis bendrosios medicinos praktika laikantis nacionalinės socialinio draudimo sistemos ir neturint 30 straipsnyje nurodyto diplomo, pažymėjimo ar kito oficialias kvalifikacijas patvirtinančio dokumento tiems gydytojams, kurie, remiantis 1-20 straipsniais, 1994 m. gruodžio 31 d. tokia teisę

turėjo ir tą dieną buvo įsisteigę jos teritorijoje, kaip nurodyta 2 straipsnyje arba 9 straipsnio 1 dalyje.

3. Valstybės narės gali taikyti 1 dalį iki 1995 m. sausio 1 d., tačiau tik tuo atveju, jeigu visi gydytojai, kurie baigė 23 straipsnyje minimas studijas kitoje valstybėje narėje, savo praktiką jos teritorijoje pradės iki 1994 m. gruodžio 31 d. ir dirbs pagal jos nacionalinę socialinio draudimo sistemą, kaip nurodyta 2 straipsnyje arba 9 straipsnio 1 dalyje.

4. Kompetentingos valstybės narės institucijos pareikalavus išduoda pažymėjimą, kuris suteikia gydytojams, turintiems pagal 2 dalį įgytas teises, teisę verstis bendrosios medicinos gydytojo praktika pagal tos šalies socialinio draudimo sistemą neturint diplomo, pažymėjimo arba kito oficialias kvalifikacijas patvirtinančio dokumento, minimo 30 straipsnyje.

5. 1 dalies nuostatos netrukdo valstybėms narėms pasinaudoti galimybe savo teritorijoje ir laikantis savo pačių taisyklių suteikti teisę verstis bendrosios medicinos gydytojo praktika pagal socialinio draudimo sistemą asmenims, kurie neturi kurioje nors valstybėje narėje išduodamų medicinos studijų ir bendrosios medicinos praktikos studijų baigimą patvirtinančių diplomų, pažymėjimų arba kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų, tačiau turi diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, patvirtinančius tokių studijų baigimą šalyje, kuri nėra valstybė narė.

37 straipsnis

1. Kad gydytojai galėtų verstis bendrosios medicinos praktika, valstybės narės pagal savo nacionalines socialinio draudimo sistemas pripažįsta 30 straipsnyje minimus diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, kuriuos viena valstybė narė išduoda kitos valstybės narės piliečiams pagal 31, 32, 34 ir 35 straipsnius.

2. Valstybės narės pripažįsta 36 straipsnio 4 dalyje minimus pažymėjimus, kuriuos viena valstybė narė išduoda kitų valstybių narių piliečiams ir savo teritorijoje laiko juos lygiaverčiais diplomams, pažymėjimams arba kitiems oficialias kvalifikacijas patvirtinantiems dokumentams, kuriuos ji pati išduoda ir kurie leidžia gydytojams verstis bendrosios medicinos praktika pagal jos nacionalinę socialinio draudimo sistemą.

38 straipsnis

Valstybių narių piliečiai, kurie turi kitos valstybės narės išduotus diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, minimus 30 straipsnyje arba

36 straipsnio 4 dalyje, turi teisę priimančioje valstybėje narėje naudotis profesiniu vardu, kuris yra naudojamas toje valstybėje, ir jo santrumpa.

39 straipsnis

1. Nepažeisdama 38 straipsnio, priimančioji valstybė narė užtikrina, kad asmenys, kuriems taikomas 37 straipsnis, turi teisę naudotis kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jie yra atvykę, teisėtu mokslo vardu arba prirėkus jo santrumpa tos valstybės narės kalba. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad po tokio vardo būtų rašomas jį suteikusios įstaigos arba egzaminų komisijos pavadinimas ir vieta.

2. Jeigu kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, mokslo vardas priimančioje valstybėje narėje gali būti lengvai supainiotas su vardu, kuris toje valstybėje yra suteikiamas tik po papildomų studijų, kurių toks asmuo nėra baigęs, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad kilmės valstybės narės arba tos valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, suteiktu vardu toks asmuo naudotųsi tinkama priimančiosios valstybės narės nustatyta forma.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

42 straipsnis

Valstybės narės paskiria institucijas ir organus, kompetentingus išduoti arba priimti diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, taip pat šioje direktyvoje minimus dokumentus ir informaciją, ir apie tai nedelsdamos informuoja kitas valstybes nares bei Komisiją.

43 straipsnis

Jeigu valstybė narė, taikydamą šią direktyvą, susiduria su didelėmis problemomis tam tikrose srityse, Komisija išnagrinėja tokias problemas kartu su ta valstybe ir paprašo Visuomenės sveikatos vyresniųjų pareigūnų komiteto, įsteigto Sprendimu 75/365/EEB ⁽¹⁾

Jei reikia, Komisija teikia atitinkamus pasiūlymus Tarybai.

40 straipsnis

Remdamasi įgyta patirtimi ir atsižvelgusi į pasiekimus mokant bendrosios medicinos dalykų, Komisija ne vėliau kaip iki 1997 m. sausio 1 d. pateikia Tarybai ataskaitą apie šios antraštinės dalies įgyvendinimą ir prirėkus savo pasiūlymus dėl studijų, skirtų kiekvienam bendrosios medicinos praktikos gydytojui, siekiant patenkinti bendrosios medicinos praktikos reikalavimus. Taryba šiuos pasiūlymus vykdo laikydamasi Sutartyje numatytų procedūrų.

41 straipsnis

Po to, kai valstybė narė praneša Komisijai priemonių, kurių ji ėmėsi pagal 30 straipsnį, įsigaliojimo datą, Komisija išspausdina atitinkamą pranešimą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, nurodydama tų valstybių narių patvirtintus diplomų, pažymėjimų arba kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų pavadinimus ir, jei reikia, atitinkamus profesinius vardus.

44 straipsnis

III priedo A dalyje pateiktos direktyvos yra panaikinamos, nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų dėl galutinių ES teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę terminų, pateiktų III priedo B dalyje.

Nuorodos į minėtas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą taip, kaip nurodyta IV priede pateiktoje koreliacijos lentelėje.

45 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1993 m. balandžio 5 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. TRØJBORG

⁽¹⁾ OL L 167, 1975 6 30, p. 19.

I PRIEDAS

Dieninių ir neakivaizdinių (vakarinių) specialistų studijų, minimų 24 straipsnio 1 dalies c punkte ir 25 straipsnyje, charakteristikos1. *Dieninės specialistų studijos*

Mokymas vyksta tam tikruose kompetentingų institucijų pripažintuose punktuose.

Jis apima dalyvavimą visoje skyriaus, kuriame vyksta toks mokymas, veikloje, įskaitant budėjimą pagal iškvietimą, kad šioms teorinėms ir praktinėms studijoms praktikantas skirtų visus profesinius gebėjimus ištiesus metus, dirbdamas tipinę darbo savaitę pagal nuostatas, dėl kurių susitaria kompetentingos institucijos. Už tokį darbą mokamas atitinkamas atlyginimas.

Studijos gali būti pertrauktos dėl tam tikrų priežasčių, pavyzdžiui, dėl karinės tarnybos, paskyrimo dirbti kitur, nėštumo arba ligos. Tačiau dėl tokių priežasčių bendras studijų laikas negali būti sutrumpintas.

2. *Neakivaizdinės (vakarinės) specialistų studijos*

Šis mokymas atitinka visus dieninių studijų reikalavimus, tačiau skiriasi galimybe sutrumpinti medicininei praktikai skirtą laiką, kuris gali būti dvigubai trumpesnis nei numatyta 1 punkto antroje pastraipoje.

Kompetentingos institucijos užtikrina, kad visa neakivaizdinių (vakarinių) studijų trukmė ir kokybė būtų tokia pati kaip ir dieninių.

Neakivaizdinių (vakarinių) studijų metu mokamas atitinkamas atlyginimas.

II PRIEDAS

Datos, nuo kurių kai kurios valstybės narės panaikino įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, susijusias su diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų suteikimu, minimos 9 straipsnio 7 dalyje

BELGIJA

Torakalinė chirurgija:	1983 m. sausio 1 d.	
Kraujagyslių chirurgija:	1983 m. sausio 1 d.	
Neuropsichiatrija:	1987 m. rugpjūčio 1 d.,	išskyrus asmenims, kurie pradėjo mokytis iki šios datos
Gastroenterologinė chirurgija:	1983 m. sausio 1 d.	

DANIJA

Biologinė hematologija:	1983 m. sausio 1 d.,	išskyrus asmenims, kurie pradėjo mokytis iki šios datos ir pabaigė 1988 m.
Fizinė medicina ir reabilitacija:	1983 m. sausio 1 d.,	išskyrus asmenims, kurie pradėjo mokytis iki šios datos ir pabaigė 1988 m.
Tropinės ligos:	1987 m. rugpjūčio 1 d.,	išskyrus asmenims, kurie pradėjo mokytis iki šios datos

PRANCŪZIJA

Radiologija:	1971 m. gruodžio 3 d.
Neuropsichiatrija:	1971 m. gruodžio 31 d.

LIUKSEMBURGAS

Radiologija:	diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai neišduodami tiems, kurie pradėjo mokytis po 1982 m. kovo 5 d.
Neuropsichiatrija:	diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai neišduodami tiems, kurie pradėjo mokytis po 1982 m. kovo 5 d.

NYDERLANDAI

Radiologija:	1984 m. liepos 8 d.
Neuropsichiatrija:	1984 m. liepos 9 d.

III PRIEDAS

A dalis

Panaikintos direktyvos

(minimos 44 straipsnyje)

1. Direktyva 75/362/EEB
2. Direktyva 75/363/EEB
ir jas iš dalies keičiančios direktyvos:
  - Direktyva 81/1057/EEB: tik 1 straipsnyje pateiktos nuorodos į panaikintų Direktyvų 75/362/EEB ir 75/363/EEB nuostatas
  - Direktyva 82/76/EEB
  - Direktyva 89/594/EEB: tik 1-9 straipsniai
  - Direktyva 90/658/EEB: tik 1 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 2 straipsnis
3. Direktyva 86/457/EEB

B dalis

Galutiniai ES teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę terminai

(minimi 44 straipsnyje)

<i>Direktyva</i>	<i>Galutinis perkėlimo terminas</i>
75/362/EEB (OL L 167, 1975 6 30, p. 1)	1976 m. gruodžio 20 d. (*)
81/1057/EEB (OL L 385, 1981 12 31, p. 25)	1982 m. birželio 30 d.
75/363/EEB (OL L 167, 1975 6 30, p. 14)	1976 m. gruodžio 20 d. (**)
82/76/EEB (OL L 43, 1982 2 15, p. 21)	1982 m. gruodžio 31 d.
89/594/EEB (OL L 341, 1989 11 23, p. 19)	1991 m. gegužės 8 d.
90/658/EEB (OL L 353, 1990 12 17, p. 73)	1991 m. liepos 1 d.
86/457/EEB (OL L 267, 1986 9 19, p. 26)	1985 m. sausio 1 d.

(*) 1981 m. sausio 1 d. Graikijoje, 1986 m. sausio 1 d. Ispanijoje ir Portugalijoje.

(**) 1981 m. sausio 1 d. Graikijoje, 1986 m. sausio 1 d. Ispanijoje ir Portugalijoje. Buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje Vokietija imasi priemonių, kad Direktyvos 75/363/EEB 2–5 straipsniai (šios direktyvos 24–27 straipsniai) būtų pradėti taikyti iki 1992 m. balandžio 3 d. (Direktyvos 90/658/EEB 2 straipsnis).

IV PRIEDAS

Ši direktyva	Direktyva 75/362/EEB	Direktyva 75/363/EEB	Direktyva 86/457/EEB	Direktyva 81/1057/EEB	EEB Direktyva 89/594/EEB	EEB Direktyva 82/76/EEB
1 str.	1 ir 24 str.					
2 str.	2 str.					
3 str.	3 str.					
4 str.	4 str.					
5 str.	5 str.					
6 str.	6 str.					
7 str.	7 str.					
8 str.	8 str.					
9 str. 1 d.	9 str 1 d.			1 str.		
9 str. 2 d.	9 str. 2 d.			1 str.		
9 str. 3 d.	9a str. 1 d.					
9 str. 4 d.	9a str. 2 d.					
9 str. 5 d.	9 str. 3 d.					
9 str. 6 d.					9 str. 1 d.	
9 str. 7 d.					9 str. 2 d.	
10 str.	10 str.					
11 str.	11 str.					
12 str.	12 str.					
13 str.	13 str.					
14 str.	14 str.					
15 str.	15 str.					
16 str.	15 str.					
17 str.	16 str.					
18 str.	17 str.					
19 str.	18 str.					
20 str.	20 str.					
21 str.	21 str.					
22 str.	22 str.					
23 str.		1 str.				
24 str.		2 str.				
25 str. 1 d.		3 str. 1 d.				
25 str. 2 d.		3 str. 2 d.				
25 str. 3 d. pirma pastraipa		3 str. 3 d. pirma pastraipa				
25 str. 3 d. pirma pastraipa						14 str.
26 str.		4 str.				
27 str.		5 str.				
28 str.		7 str.				
29 str.		8 str.				
30 str.			1 str.			
31 str.			2 str. 1, 2 ir 3 d.			
32 str.			3 str.			
33 str.			4 str.			
34 str.			5 str.			
35 str.			6 str.			
36 str.			7 str.			
37 str.			8 str.			
38 str.			9 str.			
39 str.			10 str.			
40 str.			11 str.			
41 str.			12 str. 2 d.			
42 str.	23 str.		2 str. 4 d.			
43 str.	26 str.	10 str.				
44 str.						
45 str.	27 str.					
I priedas	Priedas					
II priedas					Priedas	